

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

MÄRTS

3(4)

1990

SÜNDINUD VABANA

Kui Jumal käskis,
siis see sündis.

Terve universum allub kõrvalekaldu-
matult loodusseadustele Jumala käsu
korras. Inimene erineb sellepoolest kõi-
gest muust loodust, et tal on vabadus
oma taht rakendada.

Piibli esimeses raamatus jutustatak-
se planeet Maa valmistamisest. Sellest,
et esimesel päeval valmistatud maa oli
«tühi ja paljas». Kuid järgneva viie päe-
va jooksul loodi metsad ja järved, linnud
ja kalad ning looduse kroonina
inimpaar. Ja Aadama ning Eeva puhul
tulebki tegemist mõistega «vabadus».

Kui esimesel päeval loodi valgus,
mis pidi eraldama päeva ööst, siis oli
tegemist käsuga. Samuti oli lugu, kui
järgmisel päeval tõusis osa vett maa
pealt üles taevasse pilvedeks. Kolman-
dal päeval eraldati maismaa merest ja
loodi Päikesesüsteemi teised taevakehad.
Viieldal nädalapäeval loodi mereloomad
ja linnud ning kuuendal maismaaloo-
mad. Need kõik allusid kindlale korrale,
pidid käituma nii, nagu Looja neid ko-
deeris. Kuid inimene valmistati vabaks
isiksuseks. See väljendus kas või selles,
et Jumal ei loonud Aadamale kohe kaas-
last, vaid Aadam võis selle soovi enne
vabalt väljendada. Aadam ja Eeva või-
sid pärast valida kuidas valitseda neile
usaldatud. Ja veel enam, nad olid va-
bad ka valima sõnakuulmist või sõna-
kuulmatust.

Kõikteadja Jumal hoiatas ja andis
teada tagajärjed valiku puhul, aga see
ei võtnud ära vabalt valimise võima-
lust. Loodus oli tol ajal palju kaunim
kui praegu. Puudusid kahjustused, mida
on endaga kaasa toonud «tsivilisatsiooni

hüved». Inimesed elasid kaunil planeedil
asuvast inekenas Eedeni aias, suhtlesid
taevaliste olenditega — inglitega ja Ju-
mala endaga. Kõik inimeste positiivsed
vajadused olid rahuldatud. Neil oli ka
võimalus sellest kõigest loobuda. Nimelt
kasvas keset Paradiisi aeda «hea ja
kurja tundmise puu», millest Jumal
surmaaahvardusel oli keelanud süüa.
See puu oli Jumala poolt loodud, järeli-
kult tema oma ja Ta võis sellega toi-
mida oma äranägemise järgi. Kindlasti
on igas kodus asju, mis on lastele ja
võõrastele tabud. Me peame tabude ole-
masolu loomulikuks. Ka see pikanimeli-
ne puu oli tabu, keelatu. Kui me püüa-
me kõrvaldada oma lastelt võimalusi
pahandusteks (näiteks tikkudega män-
gimine), siis Jumal jättis inimlastele
täieliku tegevusvabaduse.

Järgnevad sündmused olid sellised:
kord läks Eeva nimetatud puu juurde
mõtisklema selle üle, miks viimane on
neile keelatud. Akki kuuleb ta küsimust:
«Kas Jumal tõesti on öelnud, et te ei
tohi süüa mitte ühestki rohuaja puust?»
Imestunud naine märkab puuokstel ma-
du, kes oli teda kõnetanud. Kuigi oli
tegemist Eedeni aiaga, ei osanud seal
ükski loom rääkida, mistõttu looma rää-
kimisoskus pani meie esiema imestama.
Ja kuna küsimus oli nii rumal, leidis
naine võimaluse kedagi õpetada. Ta hak-
kas selgitama: «Me sööme küll rohuaja
puude vilja, aga selle puu viljast, mis
keset aeda, on Jumal öelnud: «Te ei
tohi süüa, ega selle külge puutuda, et te
ei sureks!» 1. Ms. 3, 1—7.

Eeva eelistas uskuda loodut — madu,
aga mitte Loojat. Ja Jumal ei takista-
nud inimestel sellest puust süüa. Ini-

mene sai valida, kuid valikul olid kind-
lad tagajärjed: surm ja viletsused, mil-
lega meie niivõrd tuttavad oleme. Vali-
ku tagajärgede ahel algas, kui Aadama
ja Eeva esimene laps, Kain, tappis oma
venna Aabeli, ilma et viimane talle mi-
dagi paha oleks teinud. Selleni viis va-
likuvabaduse kuritarvitamine. Kuid oma
iseloomu kohaselt ei sunni Jumal ini-
mest käituma oma tahte järgi ega ta-
kista toimimast Jumala plaani vastaselt.
Jumala juures eksisteerib vabadus.

Jumala armastus leidis patu orjuses-
se langenud maailma jaoks veel ühe
võimaluse, pakkudes vabadust Jeesuse
Kristuse lunastava ohvri kaudu. Ka se-
da pakub Jumal vaba annina.

«Eks te tea, et kelle orjaks te hak-
kate sõnakuulmises, selle orjad te olete,
kelle sõna te kuulete, kas patu orjad
surmaks või sõnakuulmise orjad õigu-
seks? Aga tänu Jumalale, et te olite
patu orjad, aga nüüd olete südamest
saanud sõnakuulelikuks sellele õpetuse
väljendusele, mille juurde teid on juha-
tatud, ja et patust vabanenuina olete
saanud õiguse orjadeks! Ma räägin ini-
mese kombel teie liha nõtruse pärast.
Sest otsekui te oma liikmed andsite or-
jadeks rüvedusele ja ülekohtule, selleks
et käsust üle astuda, nõnda andke nüüd
oma liikmed õiguse orjadeks pühitsuse-
le. Sest kui te olite patu orjad, olite
vabad õigusest. Mis vilja te kandsite
siis? Niisugust, millest teil nüüd on
häbi! Sest selle lõpp on surm! Aga
nüüd, et te olete saanud patust vabaks
ja Jumala orjadeks, on teie viil pühit-
suseks ja selle lõpp on igavene elu.»
Rm. 6, 16—22.

Igaühel on vaba võimalus
Jeesuse Kristuse pakkumine vastu võtta
või seda hüljata!

VELLO VÄHI

Nüüd kevad on jõudnud me õue,
jääst vaba on vetegi pind
ja pesa mu vaiksesse põue
on pununud igatsuslind.

Vaat' avaral sinisel taeval
sel päikesel kevadekuul
on ujumas pilvede laevad,
neil purjesid paisutab tuul.

Kuis läheksin nendega kaasa
ja jätaksin mullase tee,
kuid lõhnvalt õitsevad aasad
on praegu siin koduks mul veel.

Sa, imede Jumal, suur Looja,
meil' jällegi kevade töid.
Su armastuspäikeses soojas
jää hingestki sulada võib.

Vii minugi südamest külmus
ja mälestus nukruse ööst
ning kingi suur rõõmude küllus,
mis tuleb Su viinamäe tööst.

Siis tõeline kevad mu õues,
seal voolavad elavad veed
ja taevane tuli mu põues
ka teisiigi sütitab veel.

M. VÄLI

San Francisco maavärisemised

Kas maavärisemised on ajamärk? Vastusena oma õpilaste küsimusele; millal Ta tuleb tagasi ja ehitab üles oma kuningriigi, esitab Jeesus sündmuste loetelu, mida on hakatud nimetama Tema tagasituleku ajamärkideks. Nende sündmuste seas on nimetatud ka maavärisemisi. Kunagi, kui sel teemal kõnelesin, ütles üks kuulajaist sõbraliku muigega: «Noh, maavärisemised on ikka olnud ja neid saab ikka olemas. Eriti muidugi seal, kus neid ikka olnud.» See viimane mõte seondub kindlasti üt-lusega, et San Francisco saab veel tulevikus olemas maavärisemisi. See tähendab seda, et ettekuulutaja võib spe-kuleerida loomulikult eeldusel.

Mille põhjal võib öelda, et kasuta-des näiteid maavärisemistest kui mär-gist Jeesuse Kristuse tagasituleku koh-ta või selle maailma armuaja lõpu koh-ta ei ole spekulatsioon?

Esiteks — Piiblis ei ole esitatud maavärisemisi eraldiseisva märgina, vaid kontekstis teiste märkidega, seda nii Mt. 24, 4–14 kui ka Ilm. 6, 12, 13, mille tekst kõlab järgmiselt: «Ja ma nägin, kui ta võttis lahti kuuenda pitseri, et siis sündis suur maavärisemine, ja päike läks mustaks nagu karvane kotiriie ja kuu läks kogunisti nagu vereks; ja taevatähed kukkusid maha, otsekui viigi-puu ajab maha oma toored marjad, kui suur tuul teda raputab.»

Niisiis maavärisemine, päike läks pimedaks, kuu nagu vereks, tähed lan-gesid. On tegemist maailma ajaloo era-kordsete sündmustega. Nende sündmuste loetelu eesotsas on maavärisemine. Kuna 1844. aastaga lõppes pikim Piib-lis antud prohvetlik ajaperiood, siis mõnedele usukinnituseks, teistele tähe-lepanu äratamiseks, on just selle aja-perioodi täitumise eel fikseeritud era-kordsete sündmuste toimumine. Ja seda just Piiblis antud järjekorras.

Lissaboni maavärisemine 1. novembril 1755,

Pime päev Ameerikas 19. mail 1780,

Pime päev Euroopas 24. mail 1783,

Tähesadu 13. novembril 1833.

Päikese pimenemise ajal oli ka kuu öösiti punane.

Lissaboni maavärisemist 1. novemb-ril 1755. aastal peetakse Piiblis nime-tatud kuuenda pitseri avamiseks (Ilm. 6, 12). Immanuel Kant ütles: «Ajaloos ei leidu teist näidet nii ulatuslikust, vä-hestest minutite jooksul toimunud rapu-tusest suurel osal merel ja maal.»

Dr. Onken kirjutab: «See oli püha-päeva hommikul. Kõik Lissaboni kiri-kud ja palvelad olid rahvast täis, kui neli minutit pärast kella üheksat tunti esimesi tõukeid, mis veerand tunni jook-sul tegid kirikud, lossid, majad ja hü-tid varemeiks, mattis tuhandeid inimesi üldises kokkuvarisemises. Kahjutuli mõ-las neli päeva. Hukkus umbes 30 000 ini-mest.

Teiseks — ei saa kuidagi juhuslikuks

pidada maavärisemisi, mille kohta on antud enne hoiatused koos meeleanan-duskuulutusega.

84 aastat tagasi, 18 aprillil 1906. aastal kõikus San Francisco linn laas-tava maavärina tõttu ja peaaegu kõik hävis järgnevas tulekahjus.

Kaks ööd enne maavärisemist nägi Ellen White kohutava unenäo. Nähtu oli nii hirmuäratav, et ta mõtles, et on saanud kohtupäev. Majad kõikusid nagu pilliroog, meelelahutuskohad, teat-rid, hotellid varisesid tolmusteks rusu-deks; kõikjal kostsid hirmukarjed. Ta ärkas, süütas lambi ja avastas kergen-dustundega, et oli oma voodis Loma Linda uues sanatooriumis.

San Francisco maavärin algas 18. aprillil 1906. aastal kell 5.14 hommikul. Maa liikus, kummudes kuni üheksaküm-ne sentimeetri kõrguste lainetena. Need lained niitsid maha hiiglaslikud mam-mutipuud, tõstsid ja langetasid kaldaid, lükkasid rongid rööbastelt ja kui jõud-

sid Staferi rantsosse, avanes maa otse lehna all. Hirmsa möirgega vajus loom auku, maa sulgus jälle, jättes nähtava-le ainult tõmbleva saba. Maavärina 17 minuti jooksul puhkes umbes viisküm-mend tulekahju San Francisco all-lin-nas. Tuletõrjujad nägid asjatult vaeva.

Kaks nädalat pärast maavärisemist kirjutas E. White: «Mul ei jätku sõnu, et kirjeldada seda kohutavat vaatepilti. Ma olen tänulik, nähes, et kirik oli tullest puutumata. Tuli oli mõllanud selle piirkonna lähedal, kuid kirik jäi kahjus-tamata.»

Ellen White kuulutas ette San Fran-cisco saatuse 1902. aastal, see on neli aastat enne maavärisemist: «Need lin-nad lähevad Jumala kohtu ette, San Francisco ja Oakland on moraalselt langenud nagu Soodom ja Gomorra ning Jumal külastab neid oma vihas.»

1909. aasta jaanuaris, kolm aastat pärast maavärisemist, kirjutas E. White:

● Tulekahjud hävitasid peaaegu viie ruutmili suuruse osa San Franciscost. Üsna esimestest läks tuleroaks The Call Building, kaheksateistkorruseline toimetusehoone. Tuletõrjujate voolikud osutusid kasutuks, kui tulelõll kaheksateistkümnendalt korruselt alla tuli. Tugev kuumus sulatas üles terasest aknaraamid. Kõrval asu-nud adventistide taimetoitluskohvikut tabas sama saatuse.

«Ma olen kindel, et San Franciscot ja Oaklandi tabab uuesti Jumala kohus.» ... Need kohtud on olnud hoiatuseks, kuid mitte lõplikud nuhtlused, mis saabuavad pabelistele linnadele.

Oktoobris 1989. aastal olin isikliku küllakutse kaudu sõprade pool Loma Lindas Ameerikas. 17. oktoobril olin oma võõrustaja Valter Villumsoni perega huvireisil Utah'i osariigis looduskannet kohti külastamas. Kell viis sõime parajasti õhtust, kui sveitser teatas meile, et praegu oli suur maaväriseimine San Franciscos, 6,9 palli. Olime momen-dil samal laiuskraadil, kuid ida pool. Nägime ainult suurt kahjutulede suitsu. Hotellis olles nägime kogu aeg televi-siooniülekanne õnnetuspaigast. Näidati suuri purustusi ja tulekahjusid, sest gaasitorud lõhkesid ja majad süttisid üks-teise järel. Linna neljast suurest sillast üle lahe olid kolm sõidukõlbmatud. Ka autode ülesõidusillad olid paljudes koh-tades alla vajunud. Näidati, kuidas as-faltteedesse tekkisid suured praod, kõi-ke pildistati-filmiti parajasti sõiduauto-delt. Hukkus umbes 200 inimest, paljud said vigastada ja toimetati haiglatesse. Oleks hooned kehvasti ehitatud nagu

Armeenias, oleks ka hukkunud olnud kindlasti palju rohkem.

Milline on kogu loo moraal? Jeesuse Kristuse maa peal olles tuldi Talle rää-kima taolistest juhtudest mõttega kan-natanute erilist patustust ja vastavalt siis enda kui mittekanntataja headust ja õilsust esile tõsta. Jeesus vastas: «Või arvate, et need kaheksateist, kelle peale langes Siiloo torn ja tappis nad, olid suuremad süüalused kui kõik inimesed, kes elavad Jeruusalemmas? Ma ütlen teile, et mitte sugugi, vaid kui te ei paranda meelt, siis lähete kõik samuti hukka!» Lk. 13, 4. 5

Kui ei ole tähele pandud manitse-vaid hoiatusi ega ole toimunud meele-parandust, siis on see ainus võimalus võtta ära kaitse ja lasta tulla ilmsiks selle maailma reaalse tegelikkus. Nii kohe on kurjuse jõud valmis hävitama kogu inimkonda. Jumal ei luba seda seni, kui on veel neid, kes hoiavad headu-se poole. Küll aga toovad paikkondli-kud katastroofid järelejäänute silme ette teravalt vajaduse meelt parandada.

ENDEL DANIEL

KRISTLUSE ABC

(Algus «Koidutähes» detsember 1989)

MIDA JA KUIDAS ÕPETAS KRISTUS?

Tähendamissõnu külvajast tekitas palju küsimusi. Mõned kuulajad tegid järelduse, et Kristus ei kavatsegi asu-tada maist riiki ning olid seepärast uudishimulikud ja rahutud. Seda nähes esitas Jeesus veel teisi näiteid, et rahva-hulga mõtteid juhtida maise riigi loo-tuselt inimhinges teostatavale Jumala armutööle.

ESMALT ORAST, PÄRAST PÄID.

«Ja ta ütles: «Nõnda on Jumala riik, otsekui inimene viskab seemet maa pe-ale, ja heidab magama ja tõuseb üles öösel ja päeval, ja seeme tärkab ja sir-gub, nõnda et ta isegi ei tea kuidas. Sest maa kannab vilja iseenesest, esmalt orast, pärast päid, siis täit nisu pea sees. Aga kui vilja on valminud, saadab ta se-damaid sirbi sinna, sest lõikus on käes.» Mrk. 4, 26—29.

Põllumees, kes saadab välja lõikajad siis, kui vilja on valminud, on Kristus. Viimasel suurel päeval kogub Ta kokku põllu saagi. Seemne kohta öeldakse, et see tärkab ja «sirgub, nõnda et ta isegi ei tea kuidas». Kristus ei maga ega tu-ku, vaid valvab päeval ja ööl oma kait-sealuste üle.

Tähendamissõna seemnest esitab Ju-mala tegusid looduses. Jumal on pannud seemnmesse eluidu, mis aga ei arene ise-enesest. Inimene peab kaasa aitama seemnekese arenemisele ja kasvamisele. Ta peab maad harima ja väetama, seem-ne maha külvama ja põllu eest hoold kandma. Kuid on olemas piir, mida ei saa ületada — inimlik tarkus ega võim ei saa tuua seemneterakesest esile ela-vat taime. Kui inimene on kõik tema võimuses seisva teinud, siis peab ta ome-tigi usaldama peamise osa sellele, kes oma kõikvõimsuses on imeliselt seostanud külvi ja lõikuse.

Seemneterakeses on elu ja mullas on jõud. Kuid kui Jumala vägi ei oleks te-gevuses päeval ja ööl, siis ei järgneks külvile lõikust. Vihm kastab januseid välju, päike annab soojust ja mulda maetud seemnetera saab elektrilist pin-get. Ainult Looja, kes on elu andnud, võib seda jälle esile kutsuda. Iga seem-neterakene kasvab ja iga taim areneb Jumala väe läbi. «Sest nagu maa toob esile oma kasvud ja aed laseb võrsuda oma külvi, nõnda laseb ka Issand Je-hoova võrsuda õigust ja kiitust kõigi rahvaste ees!» Jes. 61, 11. Vaimulik külv on maise seemendamise sarnane. Tõe õpetaja valmistab ette pinna, külvab seemne, aga jõud, mis elu esile kutsuda saab, tuleb ikkagi Jumalalt. On seatud piir, mille ületamiseks inimlikud püüded on asjatud. Kuigi me jutlustame sõna, ei suuda me siiski jagada seda jõudu, mis elustab hinge. Sõna kuulutamisega peab kaasas käima jõud, mis ületab inimlikud võimed. Ainult Jumala Vaimu läbi saab sõna elavaks ja võimeliseks uuendama hinge igaveseks eluks. Seda

(Järg 4. lk.)

● Kirjastus «Pacific Press» töötajad tulid tööle vaid mõned tunnid pärast maaväriseimist, olgugi et kaks seina oli kokku kukkunud ja masinad purustatud. Mõlemad pildid on tehtud pärast maa värinat San Franciscos oktoobris 1989.

KRISTLUSE ABC

(Algus 3. lk.)

tõde püüdis Kristus vajutada iga üngeri meelde. Ta õpetas, et neis enestes ei ole midagi, mille kaudu nende tegevus võiks vilja kanda; et see on Jumala imettegev jõud, mis Tema Sõnale väge annab. Külvaaja töö on töötamine usus. Talle on saladuseks, kuidas seeme kasvab ja idaneb, kuid ta usaldab tegureid, mille varal Jumal laseb taimedel kasvada ja õitseda. Seemet maapinnale laiali puistates raiskab külvaaja näiliselt kallist vilja, mis võiks olla toiduks tema perele. Ta viskab seemne mulda lootuses seda mitmekordselt rikkaliku saagi näol taas koguda. Nõnda peavad tegutsema ka Kristuse teenrid ja ootama külvatud seemnest saaki.

Hea seeme võib jääda lähelepandamatuks külmas, omakasupüüdlikus südames, olla peidus ainsagi tunnusetas, et ta idanema on hakanud. Aga hiljem, kui Jumala Vaimu elav õhk puudutab hinge, hakkab peidetud seeme kasvama ja kannab Jumala auks vilja. Meie ei tea, milline osa meie elutööst hakkab vilja kandma, kuid meie ei pea sellepärast muretsema. Meie peame tegema oma töö ja usaldama tagajärjed Jumala hooleks. «Külva oma seemet hommikul ja ära lase oma käsi puhata öhtul.» Kgl. 11,6. Jumal ütleb oma seaduses: «Niikaua kui püsib maa, ei lõpe külv ega

lõikus.» 1. Ms. 8,22. Seda töötust usaldades põllumees künnab ja külvab. Vaimuliku seemne välja puistamisel ei tohi meie kindlus ja usk Tema lubadusse olla väiksem. «Nõnda on ka minu sõnaga, mis mu meele järgi, ja saadab korra, milleks ma selle läkitasin!» Jes. 55, 11. «Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külvisseemet kannab, see tuleb ja hõiskab, kandes vihk!» Ps. 126,6.

Seemne idanemine kujutab vaimuliku elu algust. Taim arenemine on kristliku kasvamise kaunis illustratsioon. Nii nagu looduses, nii kehtib ka vaimulikus elus seaduspärasus; elu ei ole ilma edasiarenguta. Taim kas kasvab või sureb. Kui aga elame käies Jumalaga, on meie elu alatise kasvamisest, olles igas arengu etapis täielik. Pühitsus on kogu eluea töö.

Taim kasvab kasutades seda, mida Jumal on ette näinud tema elu ülalpidamiseks. Ta tungib juurtega sügavasse mulda, laseb end kosutada päikesepaistel, kastel ja vihmil. Ta kogub endasse elustavaid õhuosakesi. Samamoodi peab kasvama ka kristlane — Jumalast antud abinõude ja teede kasutamise varal. Nagu taim juurdub mullasse, nii peame juurduma sügavalt Kristusesse. Nagu taim laseb ennast mõjutada päikesel, kastel ja vihmil ja imeb neid endasse, nii peame avama ka meie oma südame Püha Vaimule. Töö sünnib mitte «vää ega võimu läbi, vaid minu Vaimu läbi, ütles vägede Jehoova.» Sk. 4, 6.

Kristliku elu eesmärk on vilja kanda. See tähendab — kasvatada Kristuse meelt, et see omakorda võiks edasi kanduda teistele.

Taim ei idane, ei kasva ja ei kannu vilja enesele, vaid annab «külvajale seemet ja sööjale leiba» Jes. 55,10. Nõndasamuti ei pea ka ükski inimene elama iseenele. Kristlane peab elama maailmas Kristuse esindajana kaasimeestele õnnistuseks.

Elus, mille keskpunktis on enese mina, ei saa olla kasvamist ja viljakandmist. Kui sa oled vastu võtnud Kristuse oma Onnistegevuse, unustad sa enese ja püüad aidata teisi. Sa kõneled siis Kristuse armastusest, jutustad Tema halastusest ja täidad kõik sinule pandud kohustused. Sa hoolitsed teiste eest ja püüad päästa kadunudid kõikvõimalike vahenditega. Niipea, kui sa võtad vastu Kristuse meelsuse — ennastalgava armastuse ja teiste kasuks töötamise meelsuse — kasvad ja kannad sa vilja. Vaimu vilja valmib su iseloomus.

«Aga Vaimu vilja on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, heatahtlikkus, ustavus, tasadus, kasinus.» Gl. 5,22. See vilja ei hävi, vaid jääb igaveseks eluks.

Kui Kristuse iseloom on leidnud tegelikku kehastust tema rahvas, siis tuleb Tema seda vastu võtna. Seega on iga kristlase eesõigus meie Issanda Jeesuse Kristuse jälitulemist mitte ainult oodata, vaid ka kiirendada «oodates ja igatsedes Jumala päeva tulekut». 2. Pt. 3,12.

Kui kõik Tema nime tunnustajad kannaksid ka vilja Tema auks, siis oleks peagi kogu maailm üle külvatud Kristuse evangeeliumi seemnega! Viimane suur lõikus valmiks kiirelt ja Kristus võiks tulla koguma kallist vilja.

E. White'i raamatu «Kristuse tähendamissõnad» ainetel V. LOHMUS

Kes usub ja keda ristitakse

(Algus «Koidutähes» detsember 1989) **LEERIETTEVAMISTUS USURISTIMISEKS.**

Kordamine:

1) 10 käsku on isiklikult Jumala poolt antud ja ühtlasi ainus tekst, mille aluseks kirjapanekuks ei kasutanud Jumal inimlikku vahendajat, vaid kirjutas ise oma sõrmega. «Ja ta kirjutas need kahele kivilauale ning andis need minule.» 5. Ms. 5,22b. «Ja kui ta oli lõpetanud kõneluse Moosesega Siinai mäel, siis ta andis temale kaks tunnistuslauda, kivilauda, mille peale oli Jumala sõrmega kirjutatud.» 2. Ms. 31,18

2) Usklikule inimesele on täiesti loomulik soov elada Jumala käsuga kooskõlas. Kuid ebaloomulik on, kui inimene soovib selle kaudu Jumala armu ära teenida.

Järgnev punkt on võtmeks eelneva tegelikuks teostamiseks.

7. Iga inimene, kes tahab õndsaks saada, peab läbi elama uuestisünni; see tähendab täieliku elu ja iseloomu muutust Jumala uuestiloova väe läbi usu kaudu Jeesusesse Kristusesse. Jh. 3,16; Mt. 18,3; Ap. 2,37—39. Uuistisünd on uue olemuse pookimine sinusse. «Jääge minusse ja mina jään teisse. Nagu oks ei või vilja kanda ise-

enesest, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ka teie, kui te ei jää minusse.» Jh. 15,4

Kõik järgnev on sellest, milline olemus nüüd saab juhtivaks järgnevas elus. Tavaliselt uue väärtusliku pookoksaga pookides lõigatakse ära kõik ülejäänud metsikud oksad, et kogu mahl ja elujõud läheks vastpoogitusse väärtuslikku oksa. Peale uussünni on teie vaimulik kasvamine sellest, millist olemust te toidate.

Tuntud ameerika televisioonijutlustaja Georg Vandeman ütleb nii: «Tugevam on see olemus, mida te toidate. Jumaliku väega on Looja istutanud teie hinge uue elu ja uue jõu. Jumal on teostanud seda, mida inimene ise ei suuda. Nüüd järgneb teie osa. Te võite uut olemust kas toita või nälgutada. Nüüd on oluline jätta kõrvale kõik see, mis toidab lihlikku olemust ning pöörata tähelepanu vaimuliku olemuse toitmisele. Pidage meeles, see mis on toiduks ühele neist, jätab alati nälga teise. Kas mõistate, miks elavad nii suured hulgid kristlased alatise masenduses, nad toidavad Jumalast antud uut loomust vaid nii palju, et see vaevu elus püsib. Kristust on nende elus just nii palju, et konfliktit tekitada, kuid mitte küllalt, et täielikult kontrolli haarata. Jeesuse

Kristuse ütlus: «Nende viljast peate neid tundma» on siin väga kohane. Selline nälgiv oks ei hakka kunagi vilja kandma, küll näeme oma üllatuseks, et vanad metsikud võsud hakkavad hoogsalt kasvama.

Kogu probleem on kergesti lahendatav. Miks jätkata siis elamist konfliktis? Miks lasta kesta enda sees kodusõda, kui seesmine rahu ja väe saladus on nii lihtne?

Toon näite. Kaks metsikut koera võitlevad teineteisega. Kõik mõistatavad, milline on küll võitluse tagajärg. Oletage aga, et ühel neist lastakse nälgida kaks-kolm nädalat ning siis nõrgana taas võitluse minna. Missugune tagajärg oleks võitlusel nüüd? Missugune koer võidab? Kas tuleks seda veel mõistatada? Ei sugugi! Kõik on kindlad, et võidab just hästitoidetud, tugev koer. Kuidas võikski olla teisiti?

Toida oma vaimulikku olemust, söber. See ongi üha kasvava ja kõikevaldava rahu hindamatu saladus!

«Aga kuidas toita seda uut olemust?» küsid ehk. «Kuidas võin olla kindel, millal see saab küllalt tugevaks, et minu elu juhtida?»

Hinge tervishoid ei ole palju erinev keha tervishoiust. Lase hingel hingata. Toida seda. Tee see tugevaks harjutamisega.

(Järgneb)